

ODENSE TEATER

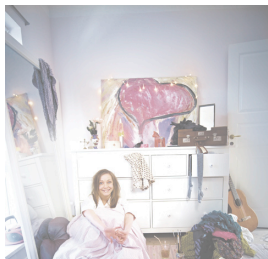
1011

KARLAS KABALE

Musikalsk forestilling baseret på Renée Toft Simonsens børnebog

Skolemateriale

KARLAS KABALE

Musikalsk forestilling baseret på Renée Toft Simonsens roman
Dramatiseret af Gunvor Reynberg med musik af Stig Christensen

Spillested:

Sukkerkogeriet, Roersvej 33, Odense C

Spilleperiode:

14. oktober - 27. november 2010

Isenesættelse:

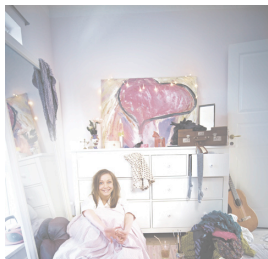
Jacob Schjødt

Scenografi:

Susanne Juul

Medvirkende:

Karla	Beinta K. Clothier
Mor	Sanne Saerens
Far/Merlin	Kim Leprévost
Leif/Buster	Klaus T. Søndergaard
Cecilie/Bagerkone	Johanne Dal-Lewkovitch
Mads Morten	Jarl V. Jensen/Alexander C. Jensen
Lillebror	Philip L. Heering/Victor E. Lund

Indledning	4
Handlingen kort	5
Samtale med instruktør Jacob Schjødt	6
Samtale med scenograf Susanne Juul	8
Inspirationsbilleder af figurerne i forestillingen	10
Arbejde med personkort	11
Hvad er en "rigtig" familie?	13
Tegn dit stamtræ	15
Sådan bliver en forestilling til	17
Interview med "Karlasmåbrødre"	18
Interview med den 31-årige skuespiller Beinta K. Clothier, der spiller 9-årige Karla	19
"Karla mor" - Interview med Renée Toft Simonsen	21
Sådan lægger du kongekabalen	23
To sange fra forestillingen	24
Uddrag af manus	28
Praktisk guide til Odense Teater	33

Indledning

Hermed skolemateriale til forestillingen KARLAS KABALE.

Materialet kan bruges som baggrundsviden til dig og inspiration til forløb, du selv kan udvikle, ligesom du kan vælge de dele, du finder mest relevante for dine elever.

Vi håber, at materialet kan inspirere til arbejdet med forestillingen.

God fornøjelse.

Dette skolemateriale er skrevet af Odense Teater og Anette Dyremose Ståhl, der er lærer og medlem af Odense Teaters Skolekontaktudvalg. Tak til eleverne fra Risingskolen i Odense.

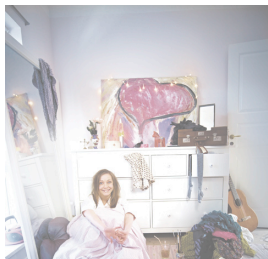
Hvis du har kommentarer til materialet eller har spørgsmål til det, er du velkommen til at kontakte Ane Bjerg Rasmussen i Odense Teaters Presseafdeling på presse3@odenseteater.dk eller pr. telefon 63 13 92 53.

Handlingen kort

Karlas familie er lidt af en kabale. Hun bor sammen med sin mor, stedfar, lillebror og halv-lillebror, og så har hun en far, som hun elsker over alt på jorden, men som drikker for meget og derfor har svært ved at holde sine aftaler. Karla kan ikke rigtig få kabalen til at gå op – hun synes ikke helt, at det er en rigtig familie.

Og når mor altid er sur, og far ikke kommer som aftalt, så bliver det hele for meget. Så Karla løber hjemmefra – nu kan de have det så godt uden hende! Ude i den store verden slutter hun sig til to posemænd, som er rigtig skøre og sjove, men Karla begynder alligevel at savne dem derhjemme lidt. Og langsomt begynder det at gå op for hende, at det måske slet ikke er så tosset derhjemme. Måske er det alligevel en rigtig familie, selv om mor og far ikke længere bor sammen?

Samtale med instruktør Jacob Schjødt

Jacob Schjødt er 4.års-studerende på instruktørlinjen på Statens Teaterskole.

Hvad handler teaterforestillingen Karlas Kabale om?

Forestillingen følger Karla på en eksistentiel udviklingsrejse. Vi møder i starten en Karla, som ikke rigtigt kan finde ud af sit liv og sine rodede familieforhold. Så stikker hun af fra det hele – og

ude i den store verden får hun sat lidt perspektiv på tingene og får betragtet sit liv på afstand. Det betyder så, at hun kan vende hjem, acceptere det liv og den familie, hun har, og så falder det hele pludselig på plads. Faktisk kunne man kalde det et lille moderne social-realistisk eventyr.

Hvad gør Karlas Kabale til en relevant historie?

Karlas Kabale er en rigtig rørende og vedkommende fortælling, som er totalt i øjenhøjde med vores tid. Den tegner ikke et glansbillede af skilsmisefamilier, men er en fortælling om den moderne sammenbragte familie og de problemer, det kan give for både børn og voksne. Det er med andre ord en historie, som rammer ned i rigtig mange børns virkelighed. Alene af den grund er det en relevant historie at fortælle.

Hvordan adskiller teaterversionen sig fra filmen?

På teatret har vi en unik mulighed for og en forpligtigelse til at fortælle vores historier på en anden måde, end de gør på film eller i litteratur. På teatret kan og skal vi ikke genskabe virkeligheden 1:1. Vi må tilføre noget magi og fantasi, og vi appellerer til publikum om at gå med på legen. Når vi stiller en bænk ind på scenen og siger, at "nu er vi i en park", så må publikum selv forestille sig parken. Det betyder, at man som publikum bliver nødt til at bruge sin fantasi og derfor også er mere åben for at blive ramt af den historie, der bliver fortalt. Jeg synes, at Karlas Kabale egner sig utrolig godt til at

blive fortalt på teatret, fordi det er en historie set fra en ni-årig piges perspektiv. Og her er hverdagen altså spækket med fantasi og magi. Det kan vi udnytte på teatret. Publikum vil derfor opleve, at Karlas Kabale på Odense Teater adskiller sig ret væsentligt fra den film, de har stående i DVD-hylden – netop fordi vi ikke holder os til det realistiske på samme måde som filmen. Cecilie som fortæller er også med til at gøre historien mere teater-agtig.

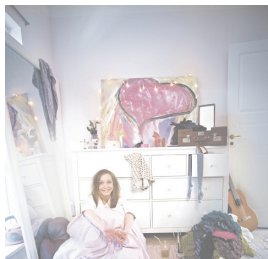
Hvad håber du, at publikum får ud af forestillingen?

Jeg håber, at forestillingen kan være med til at åbne op for nogle af de svære samtaler mellem børn og voksne. Børn kan godt gå og tumle med spørgsmål som "hvem er jeg" og "hvor passer jeg ind". Ikke mindst, hvis man er sat ind i en sammenbragt familie. Når man er barn, er familien jo et ekstremt vigtigt holdepunkt i ens liv, og det er klart, at det rokker ved børns syn på dem selv og deres liv, hvis de tvivler på, om deres familie nu også er en rigtig familie. Børn vil grundlæggende gerne passe ind og ikke føle sig udenfor. Det er nogle af de temaer, forestillingen beskæftiger sig med. Forhåbentlig kan både børn og voksne spejle sig selv i forestillingen, og det kan måske være med til at få taget fat på at snakke sammen om nogle af de emner.

Arbejdsspørgsmål:

- Hvad synes I om forestillingen? Hvad var godt, og hvad var dårligt, og hvorfor?
- Snak om hvad det betyder for Karla, at hendes far er alkoholiker. Hvad gør det ved Karla, når faren ikke overholder sine aftaler?
- Hvad får Karla til at gå hjemmefra?
- Hvad er det, der får hende til at komme hjem igen?
- Hvad får Karla ud af sin rejse?
- Læs bogen og/eller se filmen og sammenlign forskelle og ligheder. Hvorfor tror I, der er forskel?
- Sammenlign med et klassisk eventyr eller brug aktantmodellen: Er dette et (moderne) eventyr? Hvordan/hvordan ikke?

Samtale med Scenograf Susanne Juul

Hvorfor er Karlas hjem ikke lavet som en almindelig dagligstue?

Der findes både en illustreret bog og en film, der allerede har lagt billedunivers til Karlas liv. Til teatret har jeg valgt at lave det mere teatralisk og mindre naturalistisk. Jeg vil gerne give forestillingen et magisk, teatralisk udtryk, så man ikke tænker på et bestemt sted eller en social klasse. Det er i stedet børnenes magiske verden, man ser. Og det gør også, at man kan tillade sig noget mere, end man kan i en almindelig dagligstue. I teaterstykket synger de for eksempel nogle sange om deres følelser, og det vil virke mærkeligt, hvis de stod midt i en helt almindelig stue - for det gør vi jo ikke i virkeligheden.

Hvorfor er der en stor hjerter konge i scenografien? Kortet henviser selvfølgelig til kabalen i titlen.

Karla lever i et magisk børneunivers, og hun drømmer om, at hvis bare hendes kabale går op, så vil alt løse sig. Igennem stykket lærer hun at forholde sig til, at sådan er det ikke, problemerne kan ikke trylles væk.

Den store konflikt i Karlas liv og grunden til, at hun flytter hjemmefra, er problemerne med hendes far, som hun både elsker og hader. Så han er selvfølgelig hjerter konge i Karlas kabale. Derfor

Sådan ser modellen af scenografien til Karlas hjem ud.

har jeg valgt, at han skal fylde hele decorationen. Han er både på gulvet og bagvæggen, for scenografien afspejler Karlas verden. Den sammenbragte familie bevæger sig rundt oven på kortet, og det viser nogle af de lag, der er i forestillingen og i Karlas liv. Det er en teatralisk måde at fortælle om virkeligheden på.

Der er en revne i kortet, der åbner sig, når Karla går hjemmefra. Hvad betyder det?

Tanken er, at Karlas hjerter konge er revnet på grund af hendes problemer med faren, og at den går helt i stykker for hende, da faren svigter igen, og hun går hjemmefra. Men det at stikke af får ikke problemerne til at gå væk. Hjerter konge er jo stadig på gulvet, selvom væggene går fra hinanden

- og altså også inde i Karla. Men ved at rejse ud i verden får hun perspektiv på sit liv. Det hjælper hende til at forstå, at det trods alt er hendes familie, og at de elsker hende. Karla lærer med andre ord at leve med den revne, som hendes fars drikkeri og svigt har givet inde i hende.

Hvad er det for en verden, der åbner sig, når Karla går hjemmefra?

Jeg har valgt at lave "verden" så skræmmende, som Karla vil opleve den. Den er mørk og lidt uhyggelig, og figurerne er mere tegneserieagtige og eventyrlige end Karlas familie. Hele rejsen ud i verden foregår om natten i dunkel belysning. Det skal understrege det underbevidste, der både er spændende og lidt farligt.

Hulen, hvor de hjemløse bor, er til gengæld rigtig hyggelig. Det er et sted, hvor der bliver tryllet og leget.

Hvad er dine tanker omkring kostumerne?

I modsætning til scenografien er kostumerne som udgangspunkt almindeligt tøj. Personerne i Karlas familie er naturlige og kan minde om nogle, man kender. Men de hjemløse er derimod tænkt som nogle eventyrlige klovnefigurer. Det er fordi, vi ser dem, som Karla oplever dem – som ud af et eventyr. I øvrigt minder de en del om hendes far og stedfar - for det er de samme skuespillere, der spiller dem.

Arbejdsspørgsmål:

- Hvorfor tror I, at scenografien ser ud, som den gør?
- Hvorfor er det ikke lavet som en almindelig dagligstue?
- Hvorfor tror I, scenografen har lavet et stort hjertes konge i scenografien? Hvad kan det symbolisere?
- Hvad er det for en verden, der åbner sig, da Karla går hjemmefra? Hvordan er stemningen ude i verden og inde i hulen?
- Er figurerne i stykket realistiske?
- Det er de samme skuespillere, der spiller Karlas far og stedfar og de to hjemløse, Karla møder. Hvorfor tror I, det er sådan?

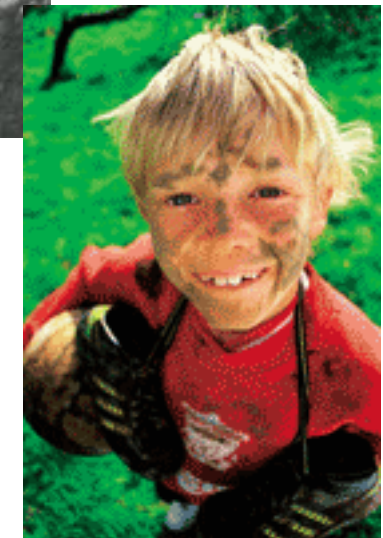

Inspirationsbilleder af figur- erne i forestillingen

Instruktør og scenograf har fundet nogle inspira-
tionsbilleder frem om de enkelte personer i fore-
stillingen, som de har brugt til at skabe figurerne.
Her kan I se nogle af billederne.

Arbejdsspørgsmål:

- Kan I genkende inspi-
rationsbillederne i de
personer, der optræder
i forestillingen?
- Hvilke egenskaber
kendetegner perso-
nerne?
- Find billeder af an-
dre personer, som
kan være med til at
beskrive dig.

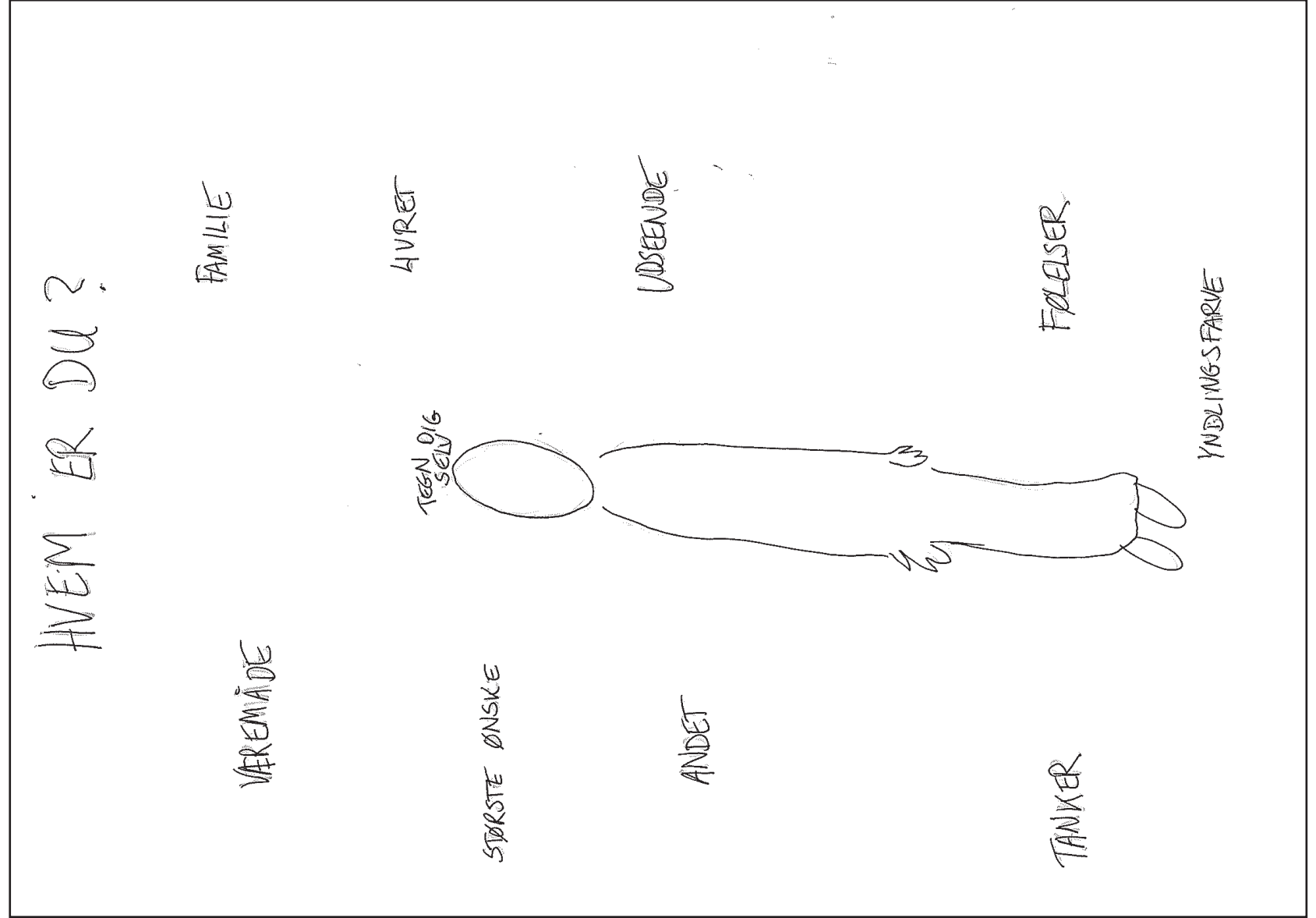

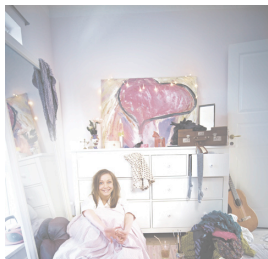

Arbejde med personkort

Prøv at tegne et personkort over nogle af personerne i forestillingen. Tegn personen og beskriv hendes eller hans personlige egenskaber rundt om tegningen: For eksempel væremåde, familie, største ønske, livret, udseende, tanker, følelser, interesser, yndlingsfarve.

Hvem er du? Prøv at tegne et personkort over dig selv. (Se eksempler på næste side)

Useende

Lyst hår
Lys hud
Kort hår
Blå øjne

Væremåde

Jeg er for det meste glad.
Jeg er lidt genert

Andet

Min livret er rødbæger og bueger
Jeg er OB fan
Mine yndlingsfarver er grøn og rød
12 år

Familie

Mor
Far
Lillebror

Tanker

Jeg tænker på hvornår stemningen er på de store stadioner i Europa

Fritid

Fodbold
Computer
Jeg spiller tit fodbold

Familie

Far
mor
lillebror
lillebror

Fødsel

livet er spændende
er følsom

Væremåde

genert
sjov
glad

Fritid

Være sammen med venner
singe
danse
slappe af og være sammen med familien

Tanker

glæder mig til lejrskole

Useende

mørkebrun øjne
mørkebrunt hår
bølger i håret

Udsende

blåne øjne, brunt hår,
Længden af håret 153cm
høj og et smil

Livret

Spaghetti
Bolognese

Familie

Far
mor
storebror

Væremåde

Selvsket
nervøs nogen gange osv.
Sov nogen gange

Yndlingsfarve

Blå/lys

Andet

Livret: Spaghetti med rødsås
elsker at gå tur
ungdomsfarve blå

Fritid

fodbold og
sammen med venner

Eksempler på personkort tegnet af elever fra Risingskolen i Odense.

Hvad er en rigtig familie?

Kernefamilie eller tokernefamilie?

Når vi taler om, at noget er en rigtig familie, tænker mange nok på sådan en familie, hvor en mor, en far og deres børn bor sammen. Det er det, vi kalder en kernefamilie. Men i dag bliver mange voksne skilt, og derfor er der kommet rigtig mange sammenbragte familier. Vi kunne kalde dem tokernefamilier. Faktisk er det sådan, at hvert tredje par, som i dag bliver gift, også bliver skilt igen. Og det betyder, at mere end 30.000 børn hvert år oplever deres forældre gå fra hinanden. Derfor giver det ikke længere så meget mening at tale om, at kernefamilien er den "rigtige" familie. Hvis det da nogensinde har gjort det?

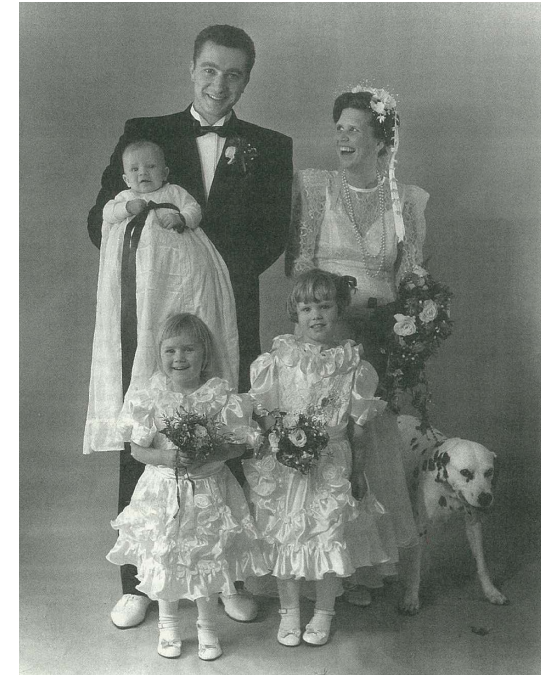
Familieliv gennem tiderne

Helt op til 1960'erne mente de fleste, at det at blive skilt var et nederlag for de voksne og uacceptabelt for børnene. At skilsmisser i dag alligevel er blevet en relativt accepteret handling skyldes imidlertid en holdningsændring, som har været 500 år undervejs. Forenklet set kan man nemlig sige, at tre historiske revolutioner har medvirket til vor tids høje antal af skilsmisser.

Den første revolution skete for 500 år siden. Tiden er år 1500, og vi er lige kommet ud af middelalderen. I middelalderen er der rigtigt mange men-

nesker, og de bor meget tæt sammen. Som en reaktion på det begynder man i 1500-tallet at danne mindre og mere private familier, og de tætte følelser og omsorg for børnene begynder at træde frem i folks bevidsthed. Familierne begynder at lukke sig mere om sig selv, og moren i familien finder lykken i sine børn og sin familie.

Den anden revolution sker med det, som vi kalder industrialiseringen. Den industrielle revolution starter i 17-1800-tallet, men slår for alvor igennem i slutningen af 1800-tallet. Industrialisering betyder, at frem for at ting bliver lavet ved håndkraft, bliver de nu lavet af maskiner. Med industrialiseringen flytter rigtig mange familier fra landet og ind til byerne. Nu arbejder fædrene ikke længere hjemme på gårdene i tæt kontakt med resten af familien men på fabrikker udenfor hjemmene. Det betyder, at familier – som måske tidligere har boet tre generationer under samme tag – nu splittes op. I forlængelse af industrialiseringen begynder samfundet at tage sig af mange af de opgaver, som familien ellers før tog sig af, for eksempel børnenes uddannelse og forsørgelsen af ældre. Det er stadig ualmindeligt at blive skilt, men industrialiseringen er med til at bane vejen for skilsmisserne. For det første er industrialiseringen med til at vænne folk til den opsplittede familieform. For det andet er den med til at gøre familien mere skrøbelig, fordi familier nu ikke længere i samme grad er bundet sammen af nødvendigheden i at producere livsforbrødenheder.

Den tredje revolution starter omkring 1960'erne - og foregår faktisk stadig! I 60'erne sker der det, at kvinderne begynder at arbejde. Og det betyder, at hvor kvinderne tidligere var afhængige af deres mænds indtægt, kan de nu forsørge sig selv og deres børn. Kvinderne får altså mulighed for selv at bestemme, hvordan deres liv skal se ud. I øvrigt har mændene nu også lært at vaske deres egne strømper, så nu

kan en far også forsørge sig selv og et barn. I 1950'erne havde det været utænkeligt! 1960'erne er altså et skelsættende årti. Her bliver det slået fast, at det eneste, som holder to mennesker sammen i ægteskabet, er lysten. Indtil 1970'erne er den dominerende holdning dog stadig, at skilsmisser er skadelige for børnene.

Til kærligheden os skiller

Når to mennesker i dag bliver gift i kirken, lover de præsten og hinanden, at de vil elske og ære hinanden "til døden dem skiller". Men mange mennesker i dag tolker nok snarere disse ord som "til kærligheden hører op". I dag er det enkelte menneskes personlige lykke nemlig i fokus, og ægteskabet er ikke længere baseret på udvendige, forpligtende bånd. Derfor kan og bliver mange skilt i dag. De slægtsbånd, som engang var ubrydelige, er blevet relative.

Hvad så med mig?

Når to voksne bliver skilt, medfører det en masse ændringer for børnene. Og nogle gange kan de voksne have svært ved at sætte sig ind i, hvor store disse forandringer kan føles for deres børn. Måske skal børnene flytte, starte i ny skole og finde nye kammerater. Måske skal barnet rejse langt for at besøge den ene forælder, og måske savner det denne forælder. Måske er det bange for, at forældrene er kedede af det. Ja, måske ser barnet slet ikke den ene forælder, fordi mor og far ikke

kan enes. Det kan også være, at barnet har fået en ny stedforælder – måske oveni købet sted- og halvsøskende! Måske er det svært for barnet, når den nye stedforælder blander sig i, hvad det må og ikke må. Og hvad med et nyt værelse – er der plads til barnet, når det besøger sin ene forælder hver anden weekend?

Når en far og en mor bliver skilt, bliver barnet det bånd, som binder forældrene sammen. Og her findes familien stadigvæk – også selvom mor og far ikke længere er gift og bor sammen.

Kilder:

Dencik, Lars; Jørgensen, Per Schultz (red.), Børn og familie i det postmoderne samfund, Hans Reitzels Forlag, København, 1999.

Løkke, Anne; Jacobsen, Anette Faye, Familieliv i Danmark – 1550 til år 2000, Systime, Århus, 1997.

Arbejdsspørgsmål:

- Synes du, at det er i orden, at forældre bliver skilt, hvis de ikke er glade for at være sammen mere?
- Hvad synes I om ordet "stedmor" eller "stedfar"? Kan I komme i tanker om andre ord, som I synes er ligeså gode eller måske endda bedre?
- Snak i klassen om, hvad familie betyder for jer? Hvad kan man bruge en familie til? Behøver man at have en familie?

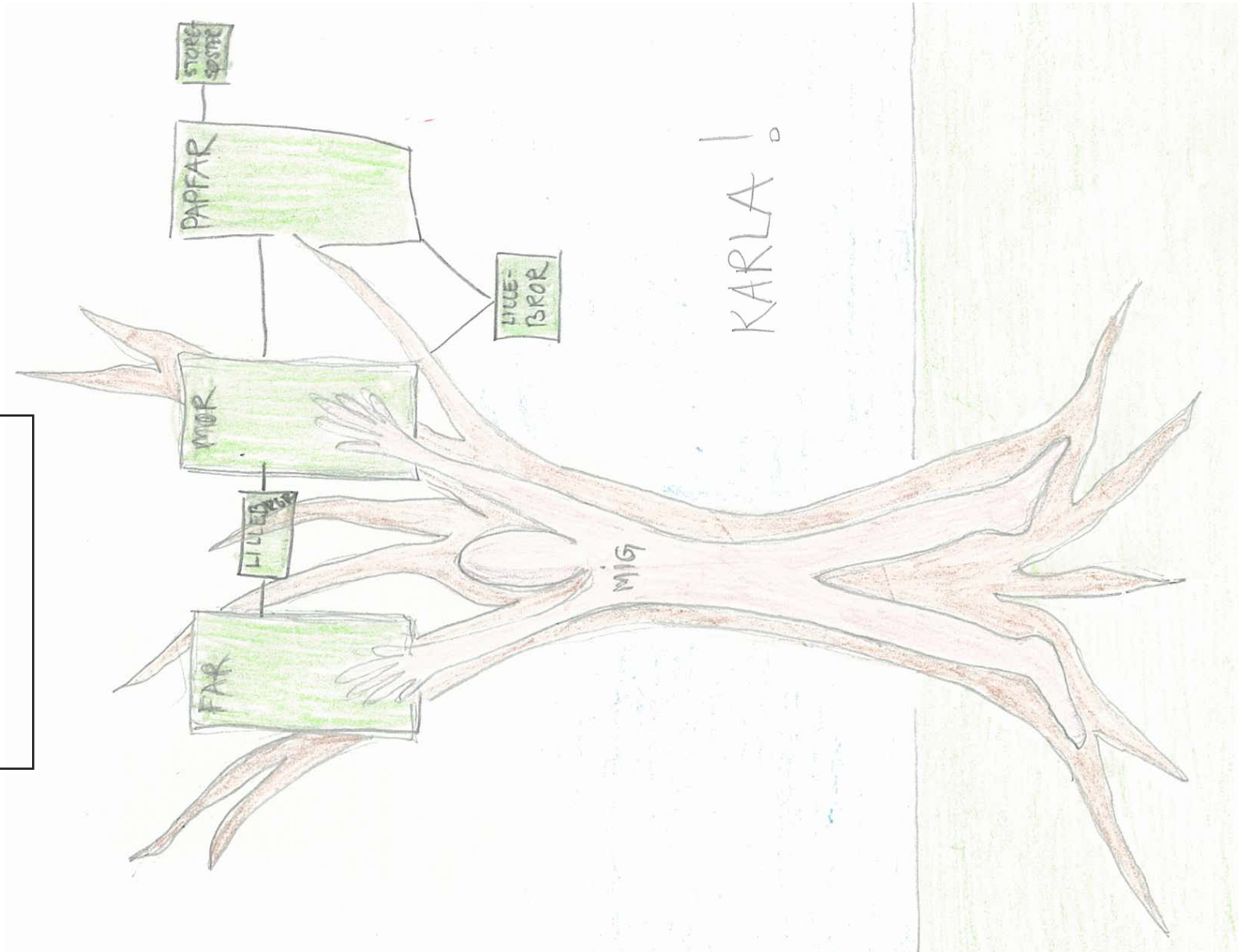

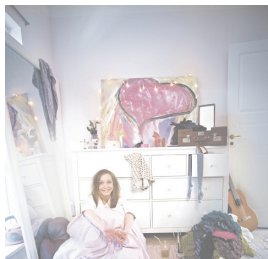
Tegn dit stamtræ

Vi står alle ligesom et træ med fødderne i jorden og hænderne mod himmelen. Grene, der stritter i alle retninger. Alle grene er en del af træet. En del af noget smukt, unikt og helt almindeligt.

Arbejdsspørgsmål:

- Se på Karlas Stamtræ her på siden. Er Karlas familie en "rigtig" familie?
- Hvordan ser din familie ud? Prøv at tegne dit stamtræ (se eksempler på næste side).
- Hæng stamtræerne op i klassen og se hvor rigtige alle jeres familier er.

Eksempler på stamtræer tegnet af elever fra Rising-skolen i Odense.

Sådan bliver en forestilling til

Før en forestilling som KARLAS KABALE kan udspille sig for øjnene af dig, går der en lang proces forud.

Ca. 6 måneder før forestillingen har premiere, viser scenografen og instruktøren alle de forskellige værksteder på teatret, hvordan de har tænkt sig at kulisser og kostumer til forestillingen skal se ud. Det hedder en modelaflevering, fordi scenografen afleverer en model samt tegninger til forestillingen. Herefter går værkstederne i gang med at producere både scene, kulisser og kostumer.

Ca. 2 måneder før premieren mødes alle skuespillerne for første gang med hinanden og med scenograf og instruktør og alle de teknikerne, der skal lave lyd, lys, kulisser, kostumer, sætte hår osv. Det kaldes en læseprøve. Til læseprøven fortæller scenograf og instruktør de andre, hvordan de har tænkt sig at forestillingen skal være. Scenografen viser kulisser og kostumer for de medvirkende og herefter læser skuespillerne stykket højt sammen for første gang.

Næste dag begynder de almindelige prøver. Prøverne foregår i et prøvelokale, indtil scenografen på scenen er færdig ca. 3 - 4 uger før premieren.

De forskellige scener prøves igennem mange gange,

indtil man synes, de er gode nok. Og indimellem kæder man alle scenerne sammen og laver det, man kalder en gennemspilning, hvor stykket spilles igennem fra ende til anden.

Hver dag prøves der fra kl. 12.00 - 16.00, og udover det skal skuespillerne øve sig på rollerne hjemmefra. Der kan også være sangprøver, hvis der er musik med i forestillingen, ligesom der for eksempel er i KARLAS KABALE.

Når der er ca. 2 uger til premieren, holder man et pressemøde, hvor journalister kan tale med de medvirkende og måske instruktøren. Der kan også komme fotografer fra forskellige medier og tage billeder af forestillingen. Teatret tager også pressebilleder denne dag, ligesom der også fotograferes til programmet.

Når der er ca. 1 1/2 uge til premieren, begynder holdet at prøve både om dagen og om aftenen. De to sidste dage op til premieren spiller man for et publikum for første gang. Det kaldes forpremierer. Det kan stadig godt være, at der prøves enkelte scener om dagen.

Så er det blevet premiere. Pressen er inviteret, og alle er spændte. Når premieren er overstået, er alle lettede, og holdet holder som regel en lille fest. Ofte giver skuespillerne også hinanden premiegaver inden aftenens forestillinger: Små 'knæk og bræk' gaver, der skal give alle mod og blod på tanden til

aftenens forestilling.

Herefter spiller forestillingen næsten hver dag, dog ikke om søndagen.

Ordforklaringer:

Scenograf: Scenografen er den person, der beslutter, hvordan scenografi (kulisser) skal se ud, og som regel tegner scenografen også kostumerne. Scenografen arbejder tæt sammen med forestillingens instruktør.

Instruktør: Instruktøren bestemmer, hvordan skuespillet skal sættes op og instruerer skuespillerne.

Værksteder: Odense Teater har en snedkersal, en malersal og en skræddersal, der laver teatrets scenografi og kostumer. Der er for eksempel også en frisørsalon, der sørger for hår, parykker og sminke, en rekvisitør, der finder og laver rekvisitterne til forestillingerne, og en sadelmager, der laver møbler osv. Alle disse bliver kaldt for "værksteder".

Program: Til hver forestilling bliver der lavet et program med tekst om stykket, de medvirkende, forfatterne og andet relevant læsestof, samt billeder fra forestillingen.

Interview med "Karlasmåbrødre"

Karlasmåbrødre bliver spillet af fire drenge i alderen 8 - 12 år. Philip på 8 og Victor på 9 år skiftes til at spille Lillebror, mens Jarl på 11 og Alexander på 12 år skiftes til at spille Mads Morten.

Alle drengene går på danselinjen på Det Kongelige Teaters Balletskole i Odense, hvor de har spillet lidt teater før.

Hvordan kom I med i Karlasmåkabale på Odense Teater?

Der var en optagelsesprøve for alle drengene på skolen, som havde lyst til at være med. Men vi er altså kun 10 drenge i alt. Til optagelsesprøven skulle vi synge og vise forskellige stillinger og spille lidt skuespil sammen med den skuespiller, der spiller Karlasmåmor i forestillingen. Og så blev vi fire valgt til at være med.

Går I stadig i skole, mens I spiller teater?

Jå. Vi går til prøver næsten hver eneste eftermiddag fra mandag til fredag. Først er vi i skole fra kl. 8.15 til kl. 13, og så bliver vi hentet hen på teatret, hvor vi har prøver indtil kl. 16. Når vi kommer tættere på premieren, skal vi prøve endnu længere. Det er lidt hårdt, fordi det er så mange timer hver dag oveni skolen. Og når vi kommer hjem, skal vi lave lektier. Så det er nogle lange dage, og vi har ikke meget

fritid i de to måneder, hvor der er prøver. Bagefter skal vi spille forestillingen, og det er nogle gange om dagen, midt i skoletiden, og nogle gange om aftenen. Forestillingen spiller seks dage om ugen, men vi spiller kun tre dage ad gangen, så er det de to andres tur, så vi får også tre dage fri.

Hvordan foregår prøverne?

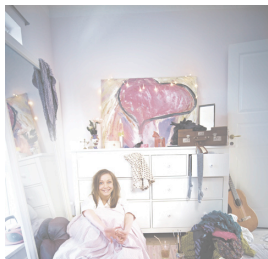
Vi spiller i par: Én Mads Morten og én Lillebror ad gangen. Imens går de to andre hen og leger eller øver replikker med Andreas, som er ham, der er ansat til at hjælpe os. Når vi skifter, ser vi først det, de to andre har lavet, så vi kan spille det samme på samme måde.

Hvad synes I om at være med i et rigtigt teaterstykke?

Det er sjovt! Skuespillerne er rigtigt søde. Det er sjovt at møde skuespillerne og se, hvordan de arbejder, og vi har det rigtigt godt sammen med dem. Vi troede ikke, at de var så pjattede. Det sværeste er at huske det hele. Både sine replikker, men også hvad man skal gøre, og hvor man skal gå hen hvornår. Det hårdeste er, at der er så mange gentagelser, når vi er til prøver. Lige når vi tror, at vi er færdige, så skal vi tage det hele én gang til. Så kan man godt blive lidt træt. Det er et rigtigt sjovt stykke at være med i, og vi kan sagtens genkende drillerierne mellem søskende i det.

Arbejdsspørgsmål:

- Snak om, hvordan I tror, det vil være at spille med i teaterstykket?
- Hvordan tror I det, er at være kendt og måske blive genkendt, når man går på gaden?

Interview med den 31-årige skuespiller Beinte K. Clothier, der spiller ni-årige Karla

Har du spillet barn før?

Jal! Børne- og ungdomsteater er det, jeg har spillet allermest. Jeg har for eksempel spillet Pippi. Det var oppe på Færøerne, hvor jeg kommer fra. At spille Pippi var mit højeste ønske. For jeg har altid tænkt, at hvis jeg fik lov til at spille Pippi, så var jeg lykkedes!

Hvilke udfordringer er der i at spille et barn, når man selv er voksen?

Jeg synes, at den største udfordring er ikke at efterligne barnet. Altså, jeg vil ikke bare være en kopi af et barn. I stedet forsøger jeg at finde mit eget udtryk, som jeg kan vise barnet og dets kvaliteter igennem.

Hvad har du gjort for at komme ind i rollen som barn?

Jeg har nogle niecer i alderen 8-10, og dem har jeg kigget rigtig meget på. Jeg har snakket med dem om, hvad de synes er rigtig kedeligt og om, hvordan de har det med deres forældre. Karla er en tweeny. Hun er ikke et barn og ikke en teenager. Og faktisk er den alder værre at være i end teenagealderen! Det er lige den alder, hvor man begynder at blive voksen.

Jeg har også spurgt mine niecer om, hvad de ønsker sig allermest, og så svarer de mobiltelefoner! Det er det, alle børn vil have. Det er jo også det, Karla gerne vil have i stykket.

Hvad har du gjort – for eksempel med dit kropssprog – for at komme til at virke som et barn?

Jeg har engang arbejdet i en børnehave. Og børn – de bliver aldrig trætte! De springer op, når de er glade, og når noget er træls, så krøller de sig sammen. Børn reagerer rent, og det kan jeg rigtig godt lide. Jeg kan rigtig godt lide at trampe, når jeg er sur! Og det synes jeg ikke, jeg får lov til som voksen. Så det er rigtig fedt at måtte gøre, når jeg spiller Karla. For det gør børn! De reagerer rent og siger, hvordan de har det. Børn er gode til at komme af med deres følelser, mens vi voksne bare opfører os så pænt. Men i hvilken alder er det, at vi holder op med bare at reagere? Hvornår er det, vi begynder at tænke, at nu må vi ikke længere være umiddelbare i vores reaktioner?

Med børn er det sådan, at man kan se, hvor man har dem. Og det bruger jeg, når jeg spiller Karla. Hvis jeg er sur, er jeg sur. Og hvis jeg er glad, er jeg glad. Og det er nok også derfor, at Karla er så frustreret! For hun fortæller jo faktisk, hvordan hun har det, men alligevel bliver hun ikke hørt. Jeg tror egentlig, de fleste voksne vil synes, at Karla er lidt af en møg-unge. Men det er jo fordi, at ingen sætter sig ned og snakker med hende!

Synes du, det er svært at spille barn?

Jeg kan ikke skjule det faktum, at jeg ikke er et barn men en voksen. Men jeg kan vise nogle af de ting,

som jeg tror, et barn er. Og det er jo det, der gør det til skuespil!

Er du selv skilsmissebarn?

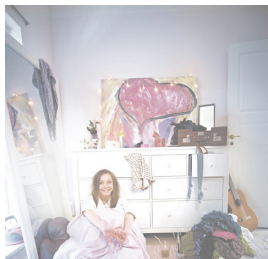
Jeg er ikke skilsmissebarn. Men jeg kan godt følge Karlas følelse af ikke at have en normal familie. Da jeg var barn, følte jeg heller ikke, at min familie var særligt normal. Det syntes jeg var rigtig hårdt. Jeg ville gerne have en anden familie, for jeg syntes bare, at alt var så underligt i min familie. Ligesom Karla følte jeg heller ikke, at jeg blev hørt. Men så fandt jeg jo på et tidspunkt ud af, at det faktisk var rigtig dejligt og sejt, at jeg ikke havde en normal familie. Karla kæmper hele tiden med at få kabalen – familien – til at gå op. Og til sidst lærer hun at acceptere, at hendes familie er, som den er.

I forestillingen er nogle af skuespillerne selv børn. Hvordan tror du, de synes, at du klarer at spille rollen som deres storesøster?

Jeg tror, de har accepteret mig. Og så tror jeg, at de synes, det er rigtig sjovt at få lov til at drille mig så meget! To af dem giver mig krammere hver dag, og det synes jeg er rigtig dejligt. Vi har sådan et søskendeforhold – også udenfor scenen. Og det er vigtigt for os at holde fast i. For vi skal kunne lide hinanden. Og det kan vi.

Arbejdsspørgsmål:

- Hvorfor tror I, man har valgt en voksen til at spille Karla?
- Hvordan synes I, at skuespilleren klarer at spille en pige på 9 år? På hvilke områder minder hun om et barn, og på hvilke områder minder hun om en voksen?
- Prøv at lave nogle rollelege, hvor I spiller henholdsvis små børn, store børn, teenagere, voksne og gamle: Hvad kendetegner hvilke roller?

“Karlans mor”

Interview med Renée Toft Simonsen, forfatter til bogen Karlans Kabale

KARLAS KABALE er Renée Toft Simonsens debutbog, og den blev begyndelsen på hendes forfatterkarriere. KARLAS KABALE handler om den 9-årige Karla, der kæmper for at få sin livskabale som skilsmissebarn til at gå op. Og ligesom Renée Toft Simonsens forfatterkarriere kom til at vare længere, end hun havde regnet med, så er Karla-figuren blevet en langtidsholdbar børnebogsfigur og har nu været hovedperson i fem af Renée Toft Simonsens bøger. Historien er også filmatiseret, og fra 14. oktober kan KARLAS KABALE opleves i en teaterudgave på Odense Teater.

Hvordan er det at få sine historier gendigtet på film og teater?

Jeg er stolt og bæret over, at min historie har kunnet inspirere både til teater og film, og jeg synes det er superspændende, at teaterudgaven skal sættes op i Odense. Teaterversionen, som Gunvor Reynberg har skrevet, er ret tro mod min oprindelige historie, samtidig med at den også er blevet helt sin egen. Det er dybt interessant, når ens historier bliver fortolket af andre. KARLAS KABALE er også blevet bearbejdet til en film, og nogle gange sker der noget med historien, som jeg ikke selv ville have valgt. Men jeg synes, det er vigtigt at slippe

fortællingen fri til andres fantasi. Det gør man jo allerede, når bogen er færdig og læserne forestiller sig deres del af historien.

Hvordan opstod idéen med at skrive en historie om en pige og hendes skilsmisseramte familie?
Jeg er selv skilsmissebarn, og min mand er skilsmis-

sebarn. Da vi mødtes, havde vi begge børn fra tidligere forhold, og jeg kunne genkende nogle af de følelser, vores børn gik og rodede med. Det inspirerede mig til at finde på historien om Karla.

Jeg tror, at skilsmissebørn ofte føler, at deres familie lige pludselig ikke er rigtig mere. Familien er ikke længere en selvfølgelig og tryk base. De skal forholde sig til to hjem og måske endda til forældrenes nye partnere. Alt det ville jeg gerne prøve at sætte ord på. Hvad går der igennem hovedet på børn, der gennemlever en skilsmisse og det, der følger efter? Jeg ville gerne være med til at legitimere flere forskellige slags familiekonstruktioner og hjælpe børn til at fokusere på, at deres familie jo egentlig bare er dem, som de elsker allermost. Det er nemlig nøjagtigt det, som Karla ender med at konkludere. Jeg synes, at vi voksne skal hjælpe børn med at føle, at deres familie er god nok, uanset hvordan den er.

Bøgerne om Karla har solgt omkring 100.000, så de må være relevante for rigtig mange?

Det er da dejligt. På en eller anden måde har bøgerne ramt mange børn midt i den moderne virkelighed, de står i. Det er min oplevelse, at børnene kan genkende sig selv og føler sig genkendt i bøgerne. De ydre omstændigheder kan være forskellige, men vores grundlæggende følelser, som for eksempel behovet for at høre til et sted og blive set og accepteret som dem vi er, kender vi nok alle sammen.

Hvordan kan det være at du blev forfatter? Du havde beskæftiget dig med helt andre ting inden; blandt andet været fotomodel og uddannet dig til psykolog? Når jeg kigger tilbage på mig selv som barn, så fortalte jeg altid historier, skrev digte og elskede at skrive danske stile. Så på den måde giver det meget god mening, at jeg endte med at blive forfatter. Men hvis du havde spurgt mig for ti år siden, ville jeg aldrig have forestillet mig, at jeg skulle leve af at skrive bøger. Forfattergerningen kom som en tyv om natten, og nu har det snart været min profession i 8 år. Bøger har altid fascineret mig. De kan få dig til at forsvinde ind i et helt andet univers og man er selv med til at fortælle historien. Som barn læste jeg en masse. Vi havde ikke fjernsyn, før jeg blev 8 - 9 år, og da vi endelig fik det, var der jo slet ikke så mange programmer som i dag. Så det var gennem bøgerne, jeg tog på opdagelse i verden. Bøgerne har også været en vigtig del af mit voksne liv, og selv i årene som fotomodel i New York læste jeg en masse.

Hvordan skriver du dine bøger? Går du altid rundt med en lille notesbog? Og kender du slutningen på dine historier, inden du går i gang?

Jeg lader mig inspirere af mine egne erfaringer og de observationer, jeg gør mig i hverdagen: Det kan for eksempel være små sjove episoder. Men i bund og grund er det jo forfatterens privilegium, at man kan opfinde det hele, og det nyder jeg meget. Jeg elsker den kreative fase, hvor man bare lader fantasien og historierne få frit løb. Så kan det nogle gange være

et sejt træk at få samlet alle trådene og redigere det hele til sidst, men det er jo også en del af det. Jeg er ikke sådan en, der kender hele historien, inden jeg går i gang, jeg er nok en mere intuitiv forfatter. Men omvendt afhænger det af, hvilken bog det er. Karla-bøgerne er alle sammen udsprunget af en idé eller et tema, jeg gerne ville fortælle om ud fra pigens Karlas synspunkt. Mens for eksempel voksenbogen TIRSDAG FORMIDDAG blev til helt uden en forudgående plan. Det kan godt nogle gange være en lidt skræmmende fornemmelse, at man er så afhængig af de spontant opståede idéer, men som regel går det jo. Når jeg har sådan en dag, hvor jeg tænker, at min kreativitet er ved at slukke, så hjælper det heldigvis at gå i haven et par timer.

Hvilke projekter er du i gang med nu?

Det er en stor energiudladning at skrive en bog (seneste udgivelse er ungdomsromanen DØMT TIL FRIHED, der udkom i april i år). Jeg har tit behov for at holde en lille pause imellem bøgerne og lige få lidt ro i hovedet inden næste projekt. Men jeg er så småt gået i gang med den næste Karla-bog, som jeg tror bliver den sidste om hende: KARLA TAGER KAMPEN OP. Og så har jeg lyst til at kaste mig ud i at skrive filmmanuskripter. Når man skriver bøger, er man meget alene, og det kan jeg godt lide, men jeg synes også, det kunne være sjovt at være i en skriveproces, der involverer nogle flere mennesker.

Sådan lægger du kongekabalen

Oplæg: Kortene fordeles i 13 små rækker på hver fire kort. De 12 stakke lægges fordækt op i tre vandrette rækker med fire stakke i hver, mens den 13. stak ligger som hjælpestak (konge-stak) under de øvrige. Stakkerne nummereres, så de øverste fire svarer til 1 (es), 2, 3 og 4, næste række til 5, 6, 7 og 8, mens nederste række svarer til 9, 10, knægt (11) og dame (12).

Formål: I hver stak at få samlet fire kort af samme værdi og på sin "rigtige" plads.

Spilleforløb: Kabalen indledes med at det øverste kort på hjælpestakken vendes. Dette kort lægges med billedsiden opad nederst i sin "rigtige" stak. Er det vendte kort f.eks. spar 5, så lægges det nederst i den 5. stak. Fra denne stak vendes nu det øverste kort, der på tilsvarende måde lægges nederst i sin "rigtige" stak. På denne måde fortsættes indtil der kommer en konge. Kongerne skal nederst i hjælpestakken, hvorfra spilleren nu fortsætter med det næste kort.

Når den anden konge kommer, skal det tredje hjælpekort i spil, og efter den tredje konge kommer det sidste hjælpekort i spil. Kabalen er gået op, hvis der til slut ligger 13 åbne stakke fra es til konge. Bemærk, at kabalen altså kun går op, hvis det aller sidste kort der vendes er en konge. Efter den fjerde konge slutter spillet, og graden af succes kan måles i

antallet af åbne (afsluttede) stakke på bordet. Det er en kabale, der er hurtig og nem, men meget vanskelig at få til at gå op.

Kilde:

"Bogen om kabaler", Hermann Kühne & Peter Lund, Aschehoug Dansk Forlag AS 2004

Arbejdsspørgsmål:

- Snak i klassen om det at lægge kabale. Kender I nogle kabaler? Nævn nogle kabaler, I har prøvet at lægge. Fortæl om reglerne, og om, hvor svære de er at få til at gå op.
- På hvilke måder ligner Karlas liv en kabale?
- Hvorfor tror I, at Karla gerne vil have kabalen til at gå op? Hvad betyder det for hende?
- Snak om, hvad I ønsker jer mest - og hvordan det kan komme til at gå i opfyldelse.

Kabale (1)

Karla's Kabale

Gunvor Reynberg

Stig Christensen

Medium ♩ = 99

F C/E Dm7 C G/B C Eb Bb/D Cm Bb F(sus4)

5 Bb F7(sus4) Bb F7(sus4) Bb F7(sus4) Bb F(sus4)

9 Bb Cm7 F7(sus4) Bb F7(sus4) Bb F7(sus4) G

12 Cmaj7 Fmaj7 Bø7 Bb7 Am7 D7 G(sus4) G

15 F C/E Dm7 C G/B C Eb Bb/D Cm7 Bb

18 F(sus4) Gb/Ab Db Gb/Ab Db Gb/Ab Ebm7

22 Gb/Ab Ab Gb Ab Ab/Gb Fm7 Bbm7 Ebm7 Ab7

26 F/A Db7/Ab G7(b5) Gbmaj7 Fm7 Ebm7 Gb/Ab Bb(add2) Eb/F

30 Bb(add2) F7(sus4) Bb F7(sus4) Bb F7(sus4) Fru Petersen:

Der er rø-de hjer-ter. Der er sor-te klør.- Og dit

version 1

Copyright © Musicmind 2009

2 Kabale (1) fra Karla's Kabale

33 Bb Cm7 F7(sus4) F7 Dm7 G(sus4) G
suar det er _ der hvis du ba-re spø'r: _ Der er nø-de ru - der. _ Der er
Cmaj7 Fmaj7 Bø7 Bb7 Am7 D7 G(sus4) G

36 Fru Petersen: Karla:
sor-te spar. _ Det er ik-ke stud-der du _ vil få et svar!
F C/E Dm7 C G/B C Eb Bb/D Cm7 Bb

39 Karla:
Går ka-ba-len op svar den ja til dig. _ Går den ik-ke op svar den
F(sus4) Gb/Ab Db Gb/Ab Db Gb/Ab Ebm7

42 Fru Petersen: Karla:
nej! Så hvis du godt vil spørg' om no-get, _ du syn's du ik-ke har for
Gb/Ab Ab Gb Ab Gb/Fm7 Bbm7 Ebm7 Ab7

46 begge: Fru Petersen:
stå - et. _ Så læg kort' ne _ op på bor-det, _ gi' dem or - det. _ la' dem
F/A Db7/Ab G7(b5) Gbmaj7 Fm7 Ebm7 Gb/Ab

50 Fru Petersen: begge:
ta - le. _ For når jeg - spørg' _ sua-rer min/din Ka-
Bb(add2) Eb/F Bb(add2) F7(sus4) Eb Bb/D Cm7 Bb F7(sus4) Bb

53 ba-le!

Du er Karla (3)

Karla's Kabale

Gunvor Reynberg

Stig Christensen

Medium $\text{♩} = 93$
A D/A E/A D/A A D/A E/A D/A Mor

5 A D⁶/A A Der fin's

7 A Bm⁷ E D A nog - le har det rig - tig skidt... Nog - le

10 C^{#7}/E[#] F^{#m} D A/C[#] sav - ner der's for - æl - dre, som de ik - ke ser så tit...Nog - le el - sker fisk og nud - ler an - dre

13 Bm⁷ D/E A el - sker flæs - ke - steg. — Der fin's man - ge børn i ver - den men der

17 B⁷/A Dm⁶/A A fin's — kun én som dig. Der fin's man - ge børn, der gri - ner li - ge

20 D E C^{#7}/E[#] F^{#m} her og li - ge nu... Man - ge lig - ger i — der's sen - ge og ska' so - ve li' - som du. Nog - le

23 D A/C[#] Bm⁷ D/E A ha - der de - res sko - le nog - le el - sker fæs - te - laavn. — An - dre

28 A B⁷/A Dm⁶/A A øn - sker de - ku' læ - se el - ler skri - ve de - res navn. Man - ge børn må bo — på ga - den, no' h må tig - ge el - ler tal... No' h må

2

Du er Karla (3) fra Karla's Kabale

31 *A*
knok - le hårdt for ma - den, no'n får slik hver en' - ste dag. - Man bli'r

33 *D E C#7/E# F#m*
født et sted i ver - den, man kan ik - ke tak - ke nej. — Jeg syn's

36 *D A/C# Bm7 D/E A F#m A6/E*
virk' - lig jeg var hel - dig jeg fik lov — at fø - de dig. Du er Kar - la du - din eg'n,

40 *D C#(sus4) C# F#m A6/E D C#(sus4) C# F#m A6/E*
du er helt spe - ciel. Du er Kar - la du - er vor's, du er helt dig sel'. Du er Kar - la, —

44 *D A/C# Bm7 Bm7/E A*
Kar - la, — og det' ik' så — ring' er det vel...

Uddrag af manus

SCENE 2.

Hjemme. Karla, Cecilie, Far.

CECILIE

Hvor har jeg lagt jer? - AHA! Der var I. - Skal vi spille?

KARLA

Hvad laver du? Hvad laver du?

CECILIE

Lægger kabale. Denne her hedder kongekabalen...

KARLA

Hvem har lært dig det?

CECILIE

Det har jeg lært af min mor.

KARLA

Var din far og mor skilt?

CECILIE

Næ... men jeg gik i klasse med en dreng og hans forældre blev skilt. Han flyttede væk med sin far, så jeg fandt aldrig ud af, hvordan han havde det...

KARLA

Han har ikke haft det godt. Det er rigtig svært for et barn, når ens forældre bli'r skilt. Jeg må kun se min far én gang om ugen.

CECILIE

Det er ikke ret meget, hva'?

KARLA

Det er fordi han er syg. Han er alkoholiker. Det betyder at han drikker for mange øl.

CECILIE

Jeg ved godt hvad en alkoholiker er. Det må være svært for dig.

KARLA

Osse for Mads Morten. Det er min lillebror. Ham er far osse far til. Han er ikke hjemme hos far de samme dage som jeg er. Han må kun ha' én af os ad gangen. Min mor siger, at jeg ikke skal tænke så meget på det, for far er en voksen mand, der selv skal finde ud af det.

CECILIE

Men man kan ikke bare lade være med at tænke på det, vel?

KARLA

Sommetider kan der gå lidt tid, hvor jeg ikke ser ham, og så bli'r jeg bange for at der er sket ham noget.

CECILIE

Det ville jeg osse blive.

KARLA

Det er svært at ha' en far, der er syg, men som osse er verdens bedste far.

CECILIE

Men nu har du fået en ny lillebror og en ny far?

KARLA

Niks. En ny lillebror, men ikke en ny far. Leif er jo ikke min far, selvom han er gift med min mor. Man kan jo ikke ha' to fædre.

CECILIE

Det dér med din familie lyder lidt som en kabale. Nogle gange går den op, andre gange gør den ikke. (Hun lægger et par kort) Har du lyst til at prøve?

KARLA

Jeg ved ikke hvordan man gør.

CECILIE

Det skal jeg nok lære dig. Ved du hvad? En gang imellem lægger jeg en kabale for at se om det bli'r godt vejr eller om jeg skal købe de der støvler... sådan nogle ting.

KABALESANGEN

CECILIE

Vil du vide nå'ed

Vil du ha' et svar

Hvis du har en gåde

så ha' kort' ne klar

Læg dem op på bordet

Læg dem ét for ét

Så' du snart på sporet

hvis du venter lidt

Går kabalen op, svar' den ja til dig

Går den ikke op, svar' den nej

Så hvis du ønsker svar på noget

om ting du ikke har forstået

Så læg kortene op på bordet

gi' dem ordet – la' dem tale

for når jeg spørg' – svarer min

Kabale

CECILIE

Der er røde hjerter

KARLA

Der er sorte klør

CECILIE

Og dit svar det er der

hvis du bare spø'r

Der er røde ruder

KARLA

Der er sorte spar

CECILIE

Det er ikke sludder

du vil få et svar

CECILIE

Går kabalen op svar' den ja til dig

KARLA

Går den ikke op svar' den nej

CECILIE

Så hvis du godt vil spørg' om noget

KARLA

du syn's du ikke har forstået

BEGGE

Så læg kortene på bordet

gi' dem ordet – la' dem tale

CECILIE

For når jeg spørg'

BEGGE

svarer min/din Kabale

KARLA

Ku' vi ikke lægge en kabale for, om min far bli'r rask?

CECILIE

Det er ikke altid kabalen går op, så man skal passe

på, ikke at tro for meget på den.

KARLA

Du sagde jo, at hvis man vil ha' et svar så skal man

lægge en kabale!

CECILIE

Joo... men jeg har aldrig lagt en kabale om rigtig

alvorlige ting.

KARLA

Så er det da på tide at prøve, ikke?

CECILIE

Jo, vi kan da gøre et forsøg...

KARLA

Hvis den nu ikke går op, så...

CECILIE

Så kan man gi' den lidt førstehjælp.

KARLA

Førstehjælp?

CECILIE

Ja. Hvis det er et meget vigtigt spørgsmål, så kan det være nødvendigt.

(Det ringer på døren)

FAR

Hej skat!

KARLA

FAR!!

FAR

Undskyld...

KARLA
Hvorfor kom du ikke?

FAR
Øhh, jeg faldt i søvn..Hej.. og så var klokken pludselig mange og så var jeg lidt i tvivl om det nu var i dag, men så var der noget, der sagde mig at det var det alligevel og så skyndte jeg mig herhen!

KARLA
Man skal holde hvad man lover.

FAR
Det gør jeg fra nu af. Det lover jeg.

KARLA
Ama'r og halshug?

FAR
Ama'r og halshug. Skal vi gå?

KARLA
Jeg henter lige min taske.

CECILIE
Men... hvad skal jeg sige til din mor, Karla?

FAR
Bare sig, at jeg følger hende hjem i aften, fru... øhh...

CECILIE
Cecilie.

FAR
Karl's far

CECILIE
Jeg er lige flyttet ind ved siden af.

FAR
Tak fordi du tog dig af min datter, Cecilie.

KARLA
Kommer du ikke igen en anden dag?

CECILIE
Meget gerne. Så skal jeg lære dig en ny kabale.

SCENE 3 Ved bænken. Karla, Far, Buster. (Skiftemusik)

CECILIE
Selvom Karl's far var alkoholiker syntes hun, at han var verdens bedste far. Han havde stærke arme, der kunne gi' de dejligste bjørneknus og Karla måtte altid selv bestemme, hvad de to skulle ha' at spise til aftensmad. Far tog hende tit med i svømmehallen og han gad at læse historier for hende i timevis.

Men det bedste Karla vidste var, når han fortalte historier om dengang han var barn...(Cecilie går ud)

FAR
...så tog vi en papirpose, puttede en hundelort i den og lagde den på et trappetrin. Så satte vi ild til den, ringede på døren og løb hen og gemte os bag en busk eller sådan noget. Og når så folk lukkede op og så, at der var ild i posen, så skyndte de sig at trampe på den!

KARLA
Ad, hvor ulækkert!

FAR
Vil du ha' en sodavand? Jeg har købt nogen sodavand til os, nu skal du bare se... Skål! (de drikker)

KARLA
Far? – Hvorfor ku' dig og mor ikke bare blive sammen?

FAR
Det prøvede vi osse på...i lang tid. Altså ...din mor prøvede...at få det til at fungere, men...jeg var nok ikke så god til at være i en familie, fordi...

KARLA
Fordi du blev syg?

FAR
Men vi elskede hinanden som sindssyge, da du og Mads Morten blev født. Du er et ægte kærlighedsbarn.

KARLA
Æv, at kærlighed ka' holde op.

FAR
Den er ikke holdt op. Den er bare...blevet anderledes. Vi havde det sjovt sammen, din mor og mig.

KARLA
Hun ka' godt være lidt skør engang imellem.

FAR
Dejlig skør. Ligesom dig.

KARLA
Jeg er ikke skør!

FAR
Vel er du så.

KARLA
Ej.

FAR
Så!
(Synger omkvædet fra "Du er Karla")

Du er Karla
Du' din eg'n
Du er helt speciel
og det' ik' så ringe
er det vel...

FAR
Hej Buster

BUSTER
Undskyld, de herskaber, har I set Merlin?

FAR
Det her er min smukke datter, Karla.

BUSTER
Goddag frøken Karla. Har du set Merlin?

KARLA
Hvem er Merlin?

BUSTER
En fri fugl som jeg selv. Må man sætte sig? (far rykker sig, så han kan få plads).

FAR
Værs'go, tag endelig plads.

BUSTER
Må man byde på en gibbernakker?

FAR
Buster!

BUSTER
Korrekt, du er et barn. En kiks måske?

KARLA
Hvad er en gibbernakker?

BUSTER
Medicin. Mod gigtsmerter og andre alvorlige sygdomme. Har du aldrig hørt gibber-nakkervisen?
En lille gibbernakker
bukker, takker,
(Han ta'r en slurk)
en lille bitte én
en lille bitte én
en lille bitte gibbernakker tår!

KARLA
Hvad er en fri fugl?

FAR
Det er sådan en som Buster...

BUSTER
Og Merlin. Har I forresten set Merlin?

FAR
Buster og Merlin bor på gaden. En gang imellem

kommer de op i min lejlighed og får et bad og en ren trøje, ikke Buster?

BUSTER

Nemlig. Et bad og en ren trøje.

FAR

Engang var Buster en helt almindelig mand, som havde et meget, meget fint og almindeligt arbejde.

BUSTER

I en bank! - Og en kone og to børn. En dag glemte jeg at låse bankens boks og da jeg skulle tælle pengene, var de fleste forsvundet. De sagde, at det var mig, der havde taget dem og så kom jeg i fængsel. Der sad jeg i seks år. Da jeg kom ud, havde min kone fundet en ny mand og mine børn ville ikke se mig.

KARLA

Hvorfor ikke?

BUSTER

Det ved jeg ikke. Hun var den dejligste kone du kan tænke dig. Og jeg er jordens ærligste mand.

FAR

Jordens ærligste mand.

BUSTER

Jeg snupper kun det allermost nødvendige og kun

ting, folk ikke vil savne.

Hvor var det jeg så de kiks? Hold lige denne. AHA!

Må jeg byde frøkenen?

KARLA

Nej tak, jeg er ikke sulten.

FAR

Jeg må osse hellere følge dig hjem nu, Karla.

BUSTER

Man måtte måske få flaskerne? - Mange tak.

FAR

Hils Merlin, Buster.

KARLA

Når du finder ham.

BUSTER

Merlin

FAR

Kom.

KARLA

Lover du at komme næste uge?

FAR

Selvfølgelig!

KARLA

Ama'r og halshug?

FAR

Ama'r og halshug!

Praktisk guide til Odense Teater

Hvornår skal jeg komme?

Forestillingen begynder præcist og teatret lukker dørene, når forestillingen går i gang for ikke at forstyrre skuespillere og publikum. Hvis du kommer for sent, kan du ikke regne med at du bliver lukket ind. Sørg for at komme i god tid. Når klokken ringer bedes pladsen indtaget. Toiletbesøg skal ske inden forestillingen.

Hvor skal jeg hænge mit overtøj?

Tasker og overtøj SKAL hænges i garderoben. Garderoben er på eget ansvar, men bliver låst under forestillingen.

Skal man opføre sig på en bestemt måde i teatret?

Teater er en oplevelse, som du har samtidig med rigtig mange andre mennesker, så tænk på, at alle kan høre hvad du laver. Undgå højlydt samtale og sluk for din mobil. Hvis du spiser slik under forestillingen, så sørg for at bruge poser, der ikke larmer. Husk at teater er et samspil mellem scene og publikum. Det foregår live lige foran jeres øjne. Det er levende mennesker, der spiller for levende mennesker. Publikum er med til at skabe den rette stemning i rummet, så I må gerne klappe, grine eller græde, det bliver forestillingen kun bedre af!

Er der noget, der er forbudt i teatret?

Det er ikke tilladt at have tændt sin mobiltelefon i teatret. Mobilen skal slukkes helt og ikke bare være på lydløs. Mobilen kan forstyrre teknikken på scenen, de andre tilskuere samt skuespillerne på scenen.

Fotografering er forbudt.

Odense Teater forbeholder sig ret til at bortvise publikummer, der ødelægger oplevelsen for andre med dårlig opførsel.

Må jeg spise og drikke i teatret?

Madpakker kan spises i Sukkerkogeriets forhal eller i Biletkontorets foyer. Fjern selv affald. Madpakker og medbragte drikkevarer må IKKE spises i salen eller i teatrets barområde.

Det er muligt at købe frugt, slik og drikkevarer i teatrets bar. Drikkevarer og chipsposer må ikke medbringes i salen. Slik må gerne medbringes (brug knitrefri poser). Når I forlader jeres pladser, skal I fjerne affald og slå sædet op, så alle kan komme ud.

Rigtig god fornøjelse!